

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Nyuppsättning eller ej?

Besvär av hemmansägaren E. angående inkomsttaxering år 1951. TN och PN vägrade E. avdrag med 1.000 kr för inmontering av en höhiss i ladugården såsom varande nyuppsättning. Hos KR framhöll E., att i ladugården funnes en körbro upp till skullen. Bron hade efter 50 års användning blivit bristfällig genom röta och det sista året hade den på ett par ställen genomtrampats av hästarna. E. var därför nödsakad att endera lägga om den gamla körbron eller också inmontera en hiss. E. hade valt det senare alternativet, därför att en omläggning av bron ställde sig relativt dyrbar. KR: ej ändring. Hos RR betonade E., att han velat följa med utvecklingen, då han skaffat en mera modern anordning för höuppfordring än han haft förut. Han hade icke yrkat avdrag för hela kostnaden för höhissen utan endast vad det skulle kosta att reparera den gamla körbron. RR medgav det yrkade avdraget. (RR:s utslag den 13/3 1957.)

Skattepliktig förmån genom av arbetsgivaren bekostad representation?

Besvär av direktören M. angående inkomsttaxering år 1953. M. var direktör i ett bolag, vari han och hans familj ägde endast 25 % av aktiekapitalet och uppbar

under 1952 lön och tantiem å 29.000 kr samt representationsersättning med 4.189 kr. TN, som inhämtat att M. icke uppbar någon fixerad ersättning för representation utan fick betalt för restaurantnotor, ansåg att 500 kr av bolagets kostnader utgjorde för M. skattepliktig förmån. M. framhöll att representationen uteslutande utgjorde luncher och middagar med affärsförbindelser vilka verifierats med restaurantnotor och att han personligen ej haft någon fördel av representationen ifråga, enär familjen samtidigt haft motsvarande måltider hemma. PN och KR: ej ändring. RR fann emellertid tillräckliga skäl ej föreligga att till beskattning upptaga omförmälda belopp å 500 kr. (RR:s utslag den 13/3 1957.)

Språkstudier.

Besvär av fil. mag. Anna A. angående inkomsttaxering år 1952. — Anna A., som var lärarinna i moderna språk, erhöll icke ett med 1.000 kr. yrkat avdrag för språkstudier i England trots invändning att hon för bibehållande av sin undervisningsförmåga måste "friska upp" sina kunskaper och att statsstipendier utginge för samma ändamål, ehuru de voro svåra att få. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 22/1 1957.)

Värde­minskning å travbana.

Besvär av Aktiebolaget Åbyfältet an­gående inkomsttaxering år 1951. — Bo­laget förvägrades yrkat avdrag för värde­minskning av travbana (jordbana), enär för banans iordningställande nedlagda kostnader avsåge anläggningsarbete, för vilket värde­minskningsavdrag icke kunde medgivas. (RR:s utslag den 27/3 1957.)

Utdelning vid fastighetsförvärv i sam­band med upplösning av bostads­förening.

Besvär av dödsboet efter direktören N. angående inkomsttaxering år 1948. — Hos PN yrkade TI, att N. måtte beskat­tas för ett belopp av 36.726 kr. Vid upp­lösning av en bostadsförening hade N. såsom ende delägare i föreningen tillskif­rats en föreningen tillhörig fastighet med ett taxeringsvärde av 700.000 kr. och ett i föreningens räkenskaper bokfört värde av 663.274 kr. N. finge därigenom anses ha åtnjutit skattepliktig utdelning från föreningen med skillnaden mellan nämnda värden. N. invände, att någon vinst icke uppkommit för honom, enär fastigheten vid hans förvärv av andelarna åsatts ett värde av 825.000 kr. och detta värde så­ledes överstigit taxeringsvärdet. PN ogil­lade TI:s yrkande men KR biföll det­ samma. RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/3 1957.)

Fråga om förtäckt utdelning vid för­saljning till delägarna av fastighets­förenings fastighet.

Besvär av fastighetsägaren K. angå­ende inkomsttaxering år 1951. — Fastig­hetsföreningen B. hade under 1950 till sina delägare sålt sin fastighet för 222.000 kr. Taxeringsvärdet var vid försäljning-

en 210.000 kr. Vid föreningens förvärv av fastigheten hade denna betingat ett pris av 236.000 kr. Vid en överlåtelse av andelar år 1942 hade dessa beräknats å ett värde av 242.000 kr. PN, som an­såg att den nu ifrågavarande fastighets­försäljningen skett till ett pris, under­stigande det verkliga värdet vilket icke visats understiga 242.000 kr. (vid 1952 års allmänna fastighetstaxering åsattes fastigheten ett värde av 255.000 kr.), taxerade K. för förtäckt utdelning för den på honom belöpande delen av skill­naden mellan fastighetens beräknade sal­l värde 242.000 kr. och köpeskillingen 222.000 kr. KR: ej ändring. RR undan­röjde beskattningen, då K. förvärvat ifrå­gavarande fastighet av föreningen för ett pris överstigande taxeringsvärdet å fas­ tigheten vid förvärvet, och i målet åbe­ropade omständigheter icke kunde anses tillfyllest visa, att förvärvet ändock skett till underpris, samt vid sådant förhållan­ de anledning saknats att beskatta K. för förtäckt utdelning från föreningen i sam­band med förvärvet. (RR:s utslag den 12/3 1957.)

Periodiskt understöd till make.

Besvär av disponenten J. angående in­komsttaxering år 1950. — J., som var gift och hade två barn, lämnade familjen i B. den 1/4 1949 och flyttade till G. för att därefter icke återupptaga sammanlev­naden. Den 22/9 1949 ogillade rådhusrät­ten i B. J:s talan om hemskillnad. Den 13/12 s. å. dömde emellertid vederbörande hovrätt till hemskillnad mellan makarna och den 15/1 1951 dömdes sedermera till äktenskapsskillnad. Under tiden den 1/4 —30/11 1949 betalade J. till familjen 800 kr. för månad, varav enligt J. 500 kr. belöpte på hustrun. För december 1949

erlade J. enligt hovrättens dom 1.200 kr., varav 600 kr. belöpte på J:s hustru och 300 kr. på ettvarvt av barnen. J. yrkade således avdrag för periodiskt understöd till hustrun med 4.600 kr. PN vägrade avdrag med hänsyn till att brytningen icke syntes definitivt förrän genom hemskilnadsdomen den 13/11 1949. KR: ej ändring. RR medgav avdrag med 3.800 kr. (motsvarande hälften av vad J. betalt för tiden den 1/4—den 31/12 1949), enär J. och hans hustru på grund av vad i målet förekommit finge anses hava levat åtskilda under större delen av beskattningsåret och J. förty för bidrag, som han under samma tid lämnat till hustruns underhåll, vore berättigad till avdrag såsom för periodiskt understöd. Härjämte förordnade RR om särtaxering av J. (RR:s utslag den 12/2 1957.)

Anm.: Se kommentar till liknande rättsfall i Skattenytt 1953 s. 13.

Aktievärdering.

Besvär av vice konsuln P. angående förmögenhetstaxering åren 1950—54. — P. ägde 133 aktier i Aktiebolaget Hjalmar Petri, som bedriver manufakturhandel m. m. i Växjö. Aktiekapitalet utgjorde 500.000 kr. fördelat på 2.500 aktier å 200 kr. PN upptog aktierna till 450 kr. för aktie. Det matematiska värdet utan avdrag för utskiftningskatt översteg 500 kr. för aktie. P. framhöll, att bolaget icke var ett "fåmansbolag" då aktierna i bolaget ägdes av över 30 personer — huvudsakligen tillhörande släkten P. — av vilka ingen ägde majoriteten. Onormalt höga löner hade icke uttagits av P., som var verkställande direktör, eller någon annan. Utdelningen hade varit konstant, 5 % på nominella beloppet, under många år och någon överkonsolidering förelåg icke.

Tvärtom vore likviditeten ansträngd, särskilt under de senaste åren på grund av den dåliga konjunkturen inom textilbranschen. Myndigheterna hade från och med 1955 års taxering nedsatt värdet till 350 kr. för aktie, d. v. s. det vid 1948 års taxering fastställda värdet. RR nedsatte aktievärdet till 350 kr. för aktie. (RR:s utslag den 30/1 1957.)

Skattskyldighet här i riket.

Besvär av med. lic. N. och hans hustru angående taxering åren 1953 och 1954. — Makarna N., vilka varit bosatta i U. där mannen N. varit förste underläkare, avreste med flyg den 28/12 1952 till USA, varefter de vistades till den 16/1 1955, då de återvände. Under vistelsen i USA hade mannen N. visum såsom praktikant och hustrun såsom tillfällig besökare. Vid årsskiftet 1952/53 bodde makarna N. i New York i möblerad våning enligt kontrakt på 6 månader; därefter bodde de i Pasadena, Californien, under c:a 5 månader, i Santa Monica utanför Los Angeles under 3 månader och slutligen åter i Pasadena. Mannen N. hade haft olika anställningar på sjukhus och hos framstående läkare under sammanlagt 18 månader. Mannens inkomster hade varit jämförelsevis obetydliga men hustrun hade stor förmögenhet. TI hävdade att makarna haft kvar sitt egentliga bo i U., där de hyrt ut sin bostad med undantag för ett rum som använts för magasinering av möbler, samt att vistelsen i USA endast avsett en studieresa. PN ansåg makarna N. oinskränkt skattskyldiga här i riket. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 30/1 1957; en ledamot ville bifalla besvären.)

Anm.: Jämför Skattenytt 1956 s. 159—160.